

Sygn. akt: I C 937/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2017 r. w K.

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda T. B. kwotę 1.510,00 zł (jeden tysiąc pięćset dziesięć złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7% w stosunku rocznym za okres od dnia 03.08.2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.290,28 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt złotych i 28/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód T. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1.510,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.08.2016r. do dnia zapłaty. Podniósł, że w dniu 18.07.2016r. doszło do uszkodzenia pojazdu V. nr rej. (...) w kolizji drogowej przez kierowcę posiadającego ubezpieczenie OC u pozwanego. Pozwany uznał swoją odpowiedzialnością za skutki kolizji i wypłacił odszkodowanie w kwocie 12.787,37 zł. W ocenie powoda wypłacona dotychczas kwota nie rekompensuje szkody w całości, stąd dochodzi dalszej kwoty tytułem odszkodowania. Powód nabył całość praw do odszkodowania na podstawie umowy przelewu wierzytelności.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że wypłacił już poszkodowanemu odpowiednie świadczenia odszkodowawcze, w tym w szczególności kwotę 12.787,37 zł na pokrycie kosztów naprawy pojazdu oraz kwotę 1.515,36 zł tytułem zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego. Odszkodowanie na pokrycie kosztów naprawy wypłacono w dwóch transzach – najpierw kwotę 5.228,63 zł, a następnie dalsze 7.558,74 zł, albowiem poszkodowany zgłosił zastrzeżenia co do początkowego sposobu oszacowania kosztów naprawy. Po otrzymaniu tych kwot poszkodowany żadnych dalszych roszczeń względem pozwanego nie podnosił.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18.07.2016r. doszło do kolizji drogowej w K. na parkingu przy ul. (...). Kierujący pojazdem M. (...) nr rej. (...) 9XP3 uderzył w zaparkowany pojazd V. (...) nr rej. (...) prowadzony przez R. P..

(d.: bezsporne, akta szkody nr (...))

W wyniku kolizji uszkodzenia w pojeździe V. uległa uszkodzeniu chłodnica, pokrywa przednia, reflektor przedni lewy, reflektor przedni prawy i zderzak przedni.

(d.: bezsporne, akta szkody nr (...))

Sprawca szkody był w tym czasie ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W..

(bezsporne)

Po zaistnieniu szkody ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie na pokrycie kosztów naprawy pojazdu w łącznej wysokości 12.787,38 zł

(bezsporne)

Umową cesji wierzytelności z dnia 08.09.2016r. R. P. zbył na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wierzytelności wobec pozwanego z tytułu szkody komunikacyjnej powstałej w dniu 18.07.2016r. w pojeździe V. nr rej. (...). Podmiot ten następnie umową cesji wierzytelności z dnia 09.09.2016r. zbył w/w wierzytelność na rzecz powoda T. B..

(d.: umowy przelewu wierzytelności – k. 6-7 bezsporne)

Wartość szkody w pojeździe V. nr rej. (...) to kwota 28.598,95 zł (opinia biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej M. P. – k. 55-66).

Sąd zważył, co następuje:

Sporem pomiędzy stronami objęta była jedynie wartość szkody w pojeździe V. nr rej. (...). Pozostałe okoliczności sprawy były pomiędzy stronami bezsporne, w szczególności okoliczności zaistnienia szkody oraz odpowiedzialność pozwanego za szkodę wynikająca z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy. Bezsporny był również zakres uszkodzeń pojazdu. Strona pozwana nie kwestionowała także legitymacji czynnej powoda wynikającej z zawartej przez niego umowy przelewu wierzytelności z pierwotnie uprawnionym do odszkodowania właścicielem uszkodzonego pojazdu.

Na okoliczność ustalenia wartości szkody, tj. kosztów naprawy pojazdu powoda Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej (opinia biegłego M. P. – k. 55-66). Wskazana opinia nie była kwestionowana przez strony, w szczególności strony nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń, co do wyliczenia wartości szkody. Mając to na uwadze Sąd uznał, iż opinia biegłego jest pełna, wyczerpująca, nie zawiera sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych. Sąd Sąd w całości podzielił opinię biegłego.

Stosownie do zasady wyrażonej w art. 363§1 k.c., naprawienie szkody polega na przywróceniu stanu poprzedniego, chyba że poszkodowany wybrał świadczenie polegające na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej albo że za świadczeniem w pieniądzu przemawiają szczególne okoliczności. Z tej zasady, a ponadto z podstawowej normy art. 361§2 k.c., wynika również, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej.

Wobec powyższego należało uznać, iż wypłacone dotychczas przez pozwanego odszkodowanie w kwocie 12.787,38 zł istotnie było zaniżone, żądana pierwotnie kwota 1510,00 zł znajduje pokrycie w ustalonej przez biegłego wartości szkody.

Do chwili zamknięcia rozprawy wysokość żądania powoda nie uległa zmianie w stosunku do pierwotnie zgłoszonego roszczenia o zapłatę kwoty 1.510,00 zł. Stosownie do art. 321 k.p.c. Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który

nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Mając zatem na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził na rzecz powoda kwotę 1.510,00 zł.

Sąd za uzasadnione uznał również roszczenie w zakresie odsetek. Stosownie do art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t.: Dz.U. z 2016r., poz. 2060 ze zm.), ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wydał decyzję ustalającą wysokość odszkodowania w dniu 03.08.2016r. Odszkodowanie już w tej dacie winno być ustalone i wypłacone w pełnej wysokości. Skoro zostało wypłacone w zaniżonej wysokości, to w świetle art. 481§1 i 2 KC uzasadnione jest roszczenie powoda o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie od pozostałej do wypłaty części odszkodowania.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. O kosztach zastępstwa procesowego rozstrzygnięto na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) w zw. z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2016 r. poz. 1668).